

Beslutningsforslag nr. B 62. Fremsat den 23. februar 1993 af Lilli Gyldenkilde (SF), Tommy Dinesen (SF), Aage Frandsen (SF), Gade (SF), Hanne Thanning Jacobsen (SF) og Ebba Strange (SF)

Forslag til folketingsbeslutning

om nedsættelse af efterlønsalderen til 55 år

Folketinget pålægger regeringen senest den 1. maj 1993 at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejds-

løshedsforsikring, der indebærer, at efterlønsalderen med virkning fra den 1. januar 1994 nedsættes til 55 år.

Bemærkninger til forslaget

Dette beslutningsforslag skal ses i sammenhæng med en række forslag, SF fremsætter med henblik på

- at forøge uddannelsesindsatsen
- at nedbringe arbejdsløsheden
- at give arbejdsfrihed til udvalgte grupper
- at give de arbejdsløse frihedsgrader til, om muligt, at beskæftige sig selv, uden at dette medfører fratagelse af dagpenge eller bistandshjælp
- at afsætte midler til det udvidede arbejdsmarked.

Forslagsstillerne mener ikke, at arbejdsløsheden kan mindskes, uden at udvalgte grupper får arbejdsfrihed.

Efterlønsordningen er en succes, og mange 55–59-årige vil meget gerne kunne trække sig frivilligt fra arbejdsmarkedet for at gøre plads for yngre arbejds-

kraft. Det er rimeligt, at de får lov til dette, uden at det skal foregå på nedsat ydelse.

Forslagsstillerne ønsker, at de 55–59-årige skal kunne gå på efterløn på den gældende sats for 60-årige.

Med en arbejdsløshed på forventet ca. 335.000 i 1993 vil det være en ordning, der tilgodeser folk, der har været på arbejdsmarkedet i mange år, hvilket vil skabe plads på arbejdsmarkedet for andre grupper.

Efterlønnen er en arbejdsmarkedslov og ikke en sociallov. Men skjules skal det da ikke, at der selvfølgelig er tale om en velfærdsforanstaltning, der giver større selvværd end arbejdsløshed for denne aldersgruppe.